

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

38200

6482

БІБЛІОТЕКА СЕЛЯНИНА

Г. ОДИНЕЦЬ

МІЖНАРОДНЯ СЕЛЯНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ



ВИДАВНИЦТВО
"ШЛЯХ ОСВІТИ"
ХАРКІВ—1924

99285

422

10

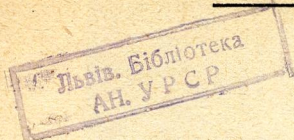
38200

[327.3:335.4] (∞) (063) „1923“],

Робітники й селяни усіх країн, єднайтеся!

БІБЛІОТЕКА СЕЛЯНИНА
СЕРІЯ ПОЛІТИЧНА

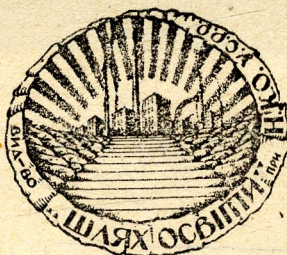
.....

Гр. ОДИНЕЦЬ

МІЖНАРОДНЯ
СЕЛЯНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ



32699



ГОЛОВПОЛІТОСВІТА

ВИДАВНИЦТВО „ШЛЯХ ОСВІТИ“

ПРИ НАРКОМОСВІТІ УСРР.

ХАРКІВ 1924

4196/33
Зв. пок. З. УРСР
- 1954

T3(0)6-283

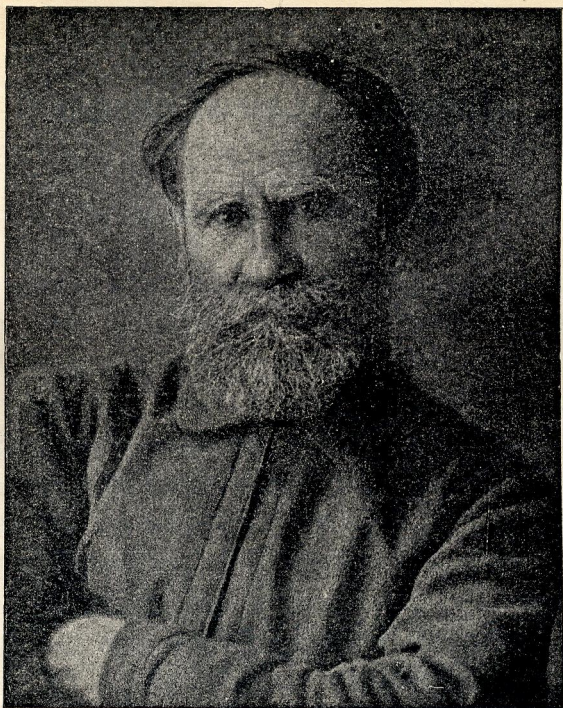
Д Р У К А Р Н Я
НАРКОМОСВІТИ У.С.Р.Р.
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
АКАДЕМІЇ
НАУК

2570



Д. У. Д. № 1384. Київ, 1923. Друк. 5.000 прим. Зам, № 510.

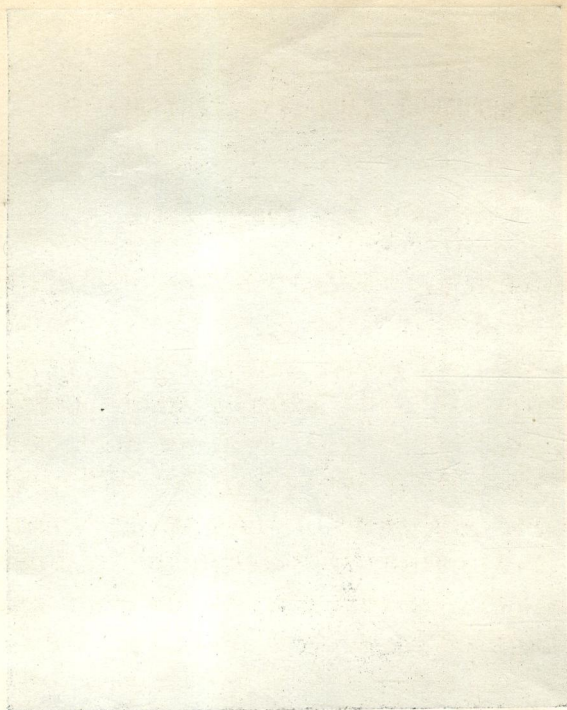
Львів. Бібліотека
АН. УРСР



Т. Шевченко

Член Ради Всесвітньої Селянської Спілки, делегат
від України, селянин-незаможник.





[Faint, illegible handwritten text]



Міжнародня селянська конференція.

Як почалась конференція.

В коротеньких словах я хочу поділитися з читачами тим вражінням, яке справила на мене світова селянська конференція, що відбулася в Москві у Кремлі 10-17 жовтня цього року.

Конференція, власне, явилась наслідком с.-г. виставки, на яку і я був командирований ВЦКНС. Перебуваючи на виставці разом з іншими делегатами з України, я й попав на конференцію.

Треба сказати, що Всесоюзна с.-г. виставка, що відбулась оце в Москві, наче магнітна стрілка притягла до себе увагу селянства не тільки нашого безмежного Союзу, але й інших чужоземних країн. Сюди мов до «землі обітованої» поз'їздилися селяни з найвіддаленіших країн світу.

З'їхавшись до Москви і оглядаючи виставку, чужоземні селяни при зустрічах і розмовах з нами, пильно прислухались і придивлялись, як будується наша пролетарська держава, як живе радянське село, як вибіраються та з кого складаються Ради.

Особливо цікавилися вони нашими с.-г. комунами та радянськими господарствами.

Ознайомившись з усім, що їх цікавило, закордонні селяни в розмовах з нами почали висловлювати ту думку, що треба було-б організувати міжнародню селянську нараду представників селянства всіх радянських республік і чужоземних країв, бо з'їхалося їх на виставку чимало: всіх разом біля 40 національностей.

На цьому конгресі малось поставити питання про утворення всесвітньої незаможницько-селянської спілки — Інтернаціоналу та утворити якнайміцніший зв'язок селян з робітниками, щоб єдиним робітничо-селянським фронтом боротися з світовою буржуазією, поміщиками та капіталістами, які вже давно мають свої різні спілки по всьому світу.

Далі від розмов почали переходити до діла. Було вибрано бюро, що перевірило мандати і виявило, що з надісланих різними селянськими організаціями представників — право голосу мали по-над 120 осіб. Серед них було по кілька представників від Німеччини, Франції, Польщі, Угорщини, Швейцарії, Америки, Японії, Аргентини, Індокитаю, Фінляндії, Литви, Болгарії та инш.

Представників з союзних радянських республік було: українців — 12, росіян — 22, від Закавказзя, Туркестану й інших країн — 13, білорусів — 2 і від Далеко-східньої республіки — 2.

Коли все було підготовлене, організаційна комісія 9 жовтня намітила план роботи та порядок денний, а 10 жовтня розпочалась уже й сама конференція. Аж од самісінького ранку цілі юрби охочих потрапити на відкриття купчились біля Троїцької брами Кремля, через яку по своїх

мандатах проходили делегати. Конференція мала відбуватися в найкращому Кремлевому палаці, де вже раніш засідав Комінтерн.

О 2-ій годині дня в урочистому оточенні розпочалася селянська світова конференція. Відкрив її член аграрної комісії при Комінтерні т. Домбаль, який у своїй промові підкреслив велику вагу та своєчасність об'єднання селянства в світову спілку, яку робітники вже давно заснували (Комінтерн), щоб протиставити її буржуазії та фашизмові, які поширюються на всенський світ.

— Наша мета, — казав т. Домбаль, — це тісний зв'язок з робітниками всього світу.

«Хай ця конференція буде смертельна поразка світовій буржуазії!» — закінчив він свою промову. Грім музики та співи Інтернаціоналу різними мовами справили справді величезне враження.

Потім з пропозиції тов. Домбаля відбулися вибори прездії. Обрано було 9 осіб з представників різних більших націй.

Перше слово, щоб привітати з'їзд від імени Союзу Радянських Республік було надано тов. Калінінові. Під грім музики та гучні оплески з'являється він на трибуні.

Що було в царському палаці.

З великим піднесенням почав тов. Калінін свою промову.

— Дорогі товариші селяни — з усіх країв широкого світу! Я щасливий бачити вас тут у той час, коли світові події набірають величезних

революційних розмірів. Ваше об'єднання це є історичний акт надзвичайної ваги в житті всіх народів.

Бо відколи існує світ, селяни з усіх країн світу вперше зішлись один з одним, щоб разом поговорити про свої права — права людини.

Оця палата з її золотими колонами, де я маю щастя вас вітати, ще зовсім недавно служила для цілком інших справ. Тут збиралися ганебної пам'яті народні кати — царі та генерали. Зовсім недавно тут складались клятві для трудящого народу закони та творились діла, яких могла дійти тільки запекла совість людини-звірюки. Тут підписувались присуди на смерть над цілими народами та поколіннями. Але всі ці звірства переповнили нарешті міру народнього гніву. Піднявся трудящий люд, розбив кайдани, звалив грабіжників, вигнав їх світ за очі — і сам став господарем своєї країни.

Всі грабіжницькі жандарські закони, що гнітили трудящих і цілі нації, було скасовано.

Був заснований братерський Союз усіх виволених народів. Всі багатства Союзу було оголошено власністю всіх трудящих усього світу.

Отже господар оцих-о палаців є це не тільки наш Радянський Союз, але так-само й трудящі всього світу.

Довід на це, це — сьогоднішній ваш з'їзд, що відбувається в залі, про яку раніш селянин і подумати не мав права. Отже нехай тепер оця сама заля з'явиться вогнищем, звідки засяє зоря вільного братерського союзу народів.

Вам належить здійснити велике завдання — заснувати Всесвітню Селянську Спілку, збудо-

вану на підвалинах Комінтерну — на вільному житті народів і царстві праці вільних народів.

Всі ми маємо певну надію, що ви здійсните ваші великі завдання і покладете міцні підвалини миру на землі, якого прагнуть трудящі всього світу».

На цьому тов. Калінін скінчив свою промову. Його довго вітали музикою та співом Інтернаціоналу.

Далі з'їзд вітали представники од Франції, Німеччини, Польщі, Америки, Болгарії та інших країв світу. Геть-усі промовці підкреслювали, що прийшов час об'єднатися, щоб позбутися ворога всіх трудящих — світового капіталу й забезпечити мир на землі.

Доповідь про боротьбу проти війни.

Першу доповідь зробив тов. *Верзель* — від Німеччини. В своїй гарній обґрунтованій і підтвердженій цифровими даними доповіді тов. Верзель яскраво розповів, що то за страшенне лихо — війна, скільки коштів та добра витрачено на неї, скільки молодії енергії та сил витрачається марно, щоб вигадати та виробити ті страшні нечувані машини, що підчас останньої європейської війни винищили мільйони найкращих, найздоровіших людей, поробили їх каліками; скільки різних пошестів і хороб рознесла ця війна. Ще й тепер по капіталістичних країнах сила людей і далі виробляє такі страшні, братовбивчі машини: гармати, панцирні потяги, аероплани, танки, панцирні кораблі, то-що.

На все це витрачається сила-силенна коштів. Всі найбільші заводи капіталістичних держав виробляють ці непотрібні для людства страховища, призначені, щоб винищувати та калічити рід людський. Найдорожчі матеріали витрачаються на це.

Селянам і робітникам війни не треба.

Доповідь зробила велике вражіння на з'їзд. Сила селян з обуренням в палких промовах висловлювались проти війни. Всі говорили, що мирним працівникам — робітникам і селянам непотрібна братовбивча війна, що проллята кров чи то українця, чи то німця, чи то китайця, для нас однаково дорога, що війна псує душу й затуманює розум людини, що вона потрібна тільки хижакам-капіталістам, які втратили всяку совість і зробились лютіші від звірюки. У своєму виступі від імени українського селянства, я зазначив, що буржуазія все це робила організованим способом, за добре придуманим планом, для чого наставляла спеціальних майстрів людовбивства, своїх генералів. Їм вона за добре налагоджене вбивство давала щедро нагороди, роздавала землю, а також живих людей, як оце було на Україні. Україна особливо добре все це відчувала, бо лежить вона на перевалі між Європою й Азією, а тепер ще між буржуазним Заходом і Соціалістичним Сходом. Тому вчас громадянської війни буржуазія стремилась звити собі в ній своє кубло. Але не пощастило. Ми розігнали їх. Пам'ятаючи свої страшні жертви, миролюбні українські селяни хочуть вічного миру і запо-

руку його бачуть в могутній Червоній Армії, захисниці всіх трудящих від панських нападів. Ця Армія, закріпивши мир по всьому світі для трудящих, остання повинна скласти зброю.

В ухваленій резолюції з'їзд висловив рішучий протест проти тієї нової війни, до якої готується світова буржуазія.

Нової братовбивчої війни не повинно бути надалі.

Делегати, роз'їхавшись із з'їзду по різних країнах, повинні почати як-найширшу пропаганду поміж селянством і робітниками за мир, доводити їм, яку страшенну шкоду чинить війна трудящим, підготувати їх до того, щоб у належну хвилину дати рішучу одсіч буржуазії. Трудящим треба доводити, що для охорони праці непотрібно ніякісінької армії, а охорона кордонів потрібна тільки для буржуазії. Для селян-же та робітників не треба ніяких кордонів, бо кордони встановлюють капіталісти, щоб торгувати чужою працею. Для цього вони утримують і свої величезні армії.

В Радянському Союзі вільних народів армія є чисто класова. Червона Армія захищає класові інтереси трудящих і призначена не для нападів, але для оборони.

Отже Червона Армія це — єдина армія робітників і селян всього світу і до її голосу треба прислухатися всім трудящим.

Вона ні на кого не збирається нападати, але коли буржуазія, де-б це не було, піде проти трудящих, Червона Армія зітре з лиця землі всіх ворогів робочого люду і встановить на землі мир і царство праці.

Становище селянства за-кордоном.

Про те, як живуть і визискуються селяни в буржуазних країнах, зробив доповідь тов. Варге—представник од Угорщини. Він докладно розповів, що ні одна група трудящих в усіх буржуазних країнах не дає себе так ошукувати капіталістам, як селянство.

І це не дивно, бо селянство скрізь є найвідсталіше що-до свідомости, культури та техніки. А через свою культурну відсталість воно кориться різним дурисвітським законам.

Але найбільше задурює селянству голову релігія. Попи своїми проповідями, молебнями, то-що, затагують селян (це гарматне м'ясо для капіталістів) у братовбивчі війни, мовляв, для того, щоб захищати батьківщину, нацьковують одні нації на другі, роблять погроми.

Щоб держати селянство завсіди в темноті, їх не пускають до середніх і вищих шкіл, до клубів, то-що селянам теж нема ходу. Отже всенька наука дістається тільки буржуазії та куркулям і їхнім дітям, селянство-ж лишається темне й несвідоме.

Всі земельні багатства належать буржуазії. Всі річки, озера, ліси, то-що, теж являються їхньою власністю.

Навіть в Америці всі хліборобні землі належать капіталістам, а бідне селянство, що тії землі обробляє—повернуте в рабство і ніяк не може визволитись з свого тяжкого становища, бо в жадній буржуазній державі селянам не дають порядкувати державними справами.

До цього часу селянство не може як слід організуватись, щоб обстоювати свої права.

Отже, ми й кажемо, що тільки зорганізувавшись і взявши разом з робітниками владу в свої руки, селяни зможуть поліпшити своє гірке становище. Для цього вже є приклад—Союз Радянських Республік, де робітники та селяни, вигнавши поміщиків і капіталістів, організували свій робітничо-селянський уряд і сами собі видають такі закони, які потрібні для трудящих.

Промовці, що висловлювались з приводу доповіді тов. Варге, зазначали, що селянство в капіталістичних країнах поставлене буржуазією в такі умови, що без організованого керуючого центру само ніколи не зможе визволитись з-під панського гніту.

Треба негайно почати організацію селянства у Всесвітню Спілку, яка разом з іншими організаціями трудящих боротиметься за право пригнобленого та обдуреного селянства.

Що дала селянству Жовтнева Революція.

Доповідь *Теодоровича* від. С. Р. С. Р.

Він докладно розповів про ту страшенну боротьбу, яку провадило селянство ще за старих дореволюційних часів з грабіжниками-панами, що загарбали до своїх рук усі землі та інші багатства.

Вже давно селянство силувалося було повернути землю собі, відібрати її з неситих панських рук.

Проти поміщиків повставали не тільки окремі села, ба й цілі губернії, але селянські повстання

придушувало темне несвідоме військо, яке буржуазія та попи задурювали й робили катами над своїми-ж-таки братами-селянами. Селянство-ж захихалось без землі і шукало виходу.

Буржуазія, знаючи, що рано чи пізно селянство вирве з її рук незаконно загарбані землі, вигадувала різні засоби, як обдурити та закріпостити селян.

Відпускаючи в 1861 році селян на волю, поміщики в Росії дали їм стільки землі, щоб вони не могли з неї прожити і йшли в кабалу до поміщиків-же. Та й за ту землю, що селянство було одержало, воно мусіло платити нечувану тоді ціну. Окрім того, селяни одержали значно менше, ніж мали одержати, виплачували-ж удвоє більше.

Розрахунок у буржуазії був такий, що селяни, доки виплатять викуп за землю, то зовсім переведуться.

Так відпустили поміщики селян «на волю» без землі, залишивши їх такими-ж поневоленими та закабаленими, як і за кріпацтва.

Окрім того, буржуазія наробила за-кордоном великих боргів, яких уже в 1904 році, підчас японської війни, було аж по-над 30 мільярдів золотих карбованців, за які самісіньких-но відсотків треба було платити більш, як 3 мільярди на рік.

Через те-ж, що тоді по старих панських законах, податки платили переважно селяни, то ці страшенні борги теж лягли на них.

Щоб розпорошити селянські сили і ослабити селянський рух, царський міністр Столипін — оборонець поміщиків і капіталістів вигадав та-

кий спосіб: поділити землю на хутори, де закріпити куркулів, а бідноту переселити до Сибіру.

Але цього не пощастило панам зробити.

Почалась революція. Тов. Ленін сказав селянам:—земля ваша, беріть її без ніякого викупу.

Ці вогневі слова правди збудили селян, вони повстали, вигонили поміщиків і забрали собі землю, що належала їм по праву.

Борги-ж, як зроблені не на культурні потреби, але на розбишацьку війну, непотрібну для трудящих, нові закони не визнали.

Всієї землі в Радянському Союзі забрано від поміщиків більш як 50 мільйонів десятин, що тепер через земельні органи вже розподілена по нормі між селянами, що обробляють її своїми руками.

Доля українського селянства.

Взявши слово з приводу доповіді тов. Теодорівича, я коротко розповів про все те лихо, яке терпіло українське селянство, що мало «на рідній, не своїй» землі найкращу чорноземлю, розкішні лани й силу інших природніх багатств.

З давніх давен Україна звалась «житницею», краса її в піснях виспівувалась. Але згадайте, хто користувався всіма тими багатствами, якими обдарувала наш край природа та як жило тут українське селянство.

Російська буржуазія, що панувала на Україні, дивилась на українців, як на бунтівників. Ще, гидкої пам'яті, цариця Катерина позбавила наше селянство усіх людських прав, перевернула його на якусь худобу, яку продавали на торгах, міняли на псів, перегонили з місця на місце.

Землі разом з людністю роздавали царициним коханцям. Широкі степи запорізькі, вкриті могилами борців за волю народню, було навмисне передано вихідцям з Німеччини—колоністам.

Держава витрачала силу коштів, закріплюючи німецькі колонії, а нашу людність приборкано. Хто мав вільний дух, тих заслали на тяжкі роботи до Сибіру, а решту віддано на по́талу панам-поміщикам.

З давніх давен українське селянство повставало проти гнобителів, як от повстання під проводом Наливайка, Гонти, Залізняка, то-що.

Підчас найбільшого селянського повстання, прозваного Коліївщиною, трохи не вся людність українська піднялась проти панів. Це повстання було з страшенною жорстокістю придушено польським і російським військом після довгої боротьби. Більш як 10 тисяч селян-повстанців було скарано нелюдськими карами. Але вільний духом нарід передавав з роду в рід заповіти прапрадідів—боротися за землю, він таїв у собі страшенну зненависть до панства і чекав слушного часу.

В 1905 році повстали селяни, щоб забрати землю, палили й нищили поміщицькі кубла, а то й самих поміщиків. Але на порятунок панству виступали попи—їхні щирі слуги. З хрестами в руках творили попи провокацію, закликали селян слухатись царя і ждати землі від Державної Думи. А тимчасом генерали, заллявши країну кров'ю, придушили повстання.

Дума, скликана царем, де сиділи кадети, поміщики та архиреї, які теж мали величезні маєтки, а колись і своїх кріпаків, дурила селян-

ство, а землі не давала. Поміщики спродували землі куркулям, бідноту-ж благословляли на виселення до далекого Сибіру. Отже селянство скоро перестало вірити попам і почало прислухатись до голосу тих партій, що обіцяли селянам повернути загарбані в трудящих поміщиками та попівством землі.

В 1917 році українське селянство вкупі з селянством усієї тодішньої Росії повстало проти панства і, за допомогою Червоної Армії, вигонило катів-поміщиків, дурисвітів-архирейів і попів і забрало в свої руки всю землю. Трудящим України відійшло по-над 42 мільйони десятин землі, що розляглась від кордонів Польщі та Румунії далі й далі по-над Чорним морем на схід. З цієї землі до революції селянство мало тільки $19\frac{1}{2}$ мільйонів десятин, $14\frac{1}{2}$ мільйонів дес. належало поміщикам, 6 мільйонів—попам і манастирям, остання—царській казні.

Всі ці землі тепер належать Українській Радянській Державі, яка передала вже їх тим, хто обробляє її своїми руками.

Тільки тепер здійснились великі мрії українського селянства, яке тепер, поборовши господарчу руїну, буде прямувати до вільного комуністичного ладу.

Як живуть селяни у Польщі.

Після мене виступили кілька селян, здебільшого чужоземців.

В запальних промовах вони всі вказували на велику кривду, яку чинить селянству буржуазія, загарбавши собі трохи не всі землі.



Представник від Польщі розказав про той страшенний гніт, який терпить польське селянство, а зокрема українці та білоруси, від осатанілого польського панства. Всі землі поміщики закріпили за собою і не дають і дихати бідному селянинові. Ті-ж селяни, що колись були повтікали від військової страховини і тепер повертаються додому, опинились ще в гіршому становищі, бо польський уряд не визнає за ними права на їхні землі. Такі селяни, обдерті, голодні і без землі, мусять загинути від неминучої голодної смерті. Цілі родини їх вимірають.

Але не на багато краще живе і корінне польське селянство. Поміщики дивляться на селянина, мов на бунтівника, на бидло, з яким не варт поводитись, як з людиною. Землі селяни мають дуже мало і мусять робити на поміщиків, що визискують всі їхні сили та кров. Селяни ждуть революції, як визволення — закінчив промовець.

У Ш в а й ц а р і ї.

Представник Швайцарії повідомляє, що в їхній державі серед селянства є чимало куркулів, що попролазили до уряду і видають закони дуже тяжкі для бідноти. Вся земля належить куркулям, біднота-ж мусить працювати на них наче раби.

В інших країнах.

Таке-ж саме становище селянства і по інших країнах.

У Болгарії та Німеччині фермер-куркуль душить бідного батрака-селянина.

У Фінляндії поміщики, боячись жити в селах, повтікали всі до міст, а землю передали в оренду куркулям, які тепер об'єднались і п'ють кров бідного селянства.

Ще гірше становище в Індокитаю. Там буржуазія продала всі землі французьким колоністам, що страшенно знущаються з сільської людности й поводяться з нею, наче з худобою. Захистити селянина нема кому, бо жандарі та інші посіпаки набрані з французів.

В Японії селянство живе теж дуже гірко. Землі воно не має — вона вся у поміщиків, селяни-ж зовсім безправні і ледві мають з чого прожити.

В Америці безземельні та малоземельні селяни визискуються поміщиками, як раби.

Всі промовці приходять до одного висновку: всеєнка земля на всьому світі повинна бути передана без ніякого викупу тим, хто її обробляє. Земельну справу треба розв'язати так, щоб через землю ніхто не міг закріпостити другого на свою користь.

С.-г. кооперація.

Доповідь про сільсько-господарську кооперацію в капіталістичних країнах — зробив тов. *Верзель* з Німеччини.

Щоб селянству легше було налагодити своє життя, вже кілька років по всіх державах почали організовувати с.-г. кооперативи.

Ця кооперація мала на меті — допомогти селянам кредитами та позиками, боротися з спекуляцією і збувати селянські продукти та хліб

по вигідніших цінах, без ніяких посередників-крамарів, а також постачати селянству с.-г. машини, насіння, угноєння, то-що. Де-коли це давало якусь допомогу селянській бідноті. Але сільсько-господарська кооперація, якій бракувало великих капіталів, не могла боротися з капіталістами і потроху підпадала під їхній вплив. Отже, с.-г. кооперація що далі більше відходила від бідноти і її опановували куркулі, попи, а то й великі землевласники, що до того часу і собі пошились у кооператори. Особливо помічалось це в Німеччині.

Сільсько-господарську кооперацію там цілком опанував союз великих землевласників і фермерів (багатих куркулів).

У Франції доля с.-г. кооперації була ще гірша; вона попала просто до рук державних урядовців. Всі правління складались виключно з цих урядовців.

Не краще було й по інших державах.

Діяльність с.-г. кооперації через усі ці причини була направлена якраз проти інтересів сільської бідноти. Боротися з цим лихом буде неможливо, аж доки сільська біднота зорганізується в окрему організацію й об'єднається з робітництвом.

Треба, щоб біднота скрізь визволилась з-під впливу куркулів і почала організовано боротися із засиллям урядовців і духовництва. Треба об'єднатися з робітничою кооперацією і одностайно боротися проти капітала та утисків буржуазної влади. Коли-ж с.-г. і робітнича кооперації об'єднуються—вони завоюють собі першорядне місце в міжнародньому господарстві.

Після тов. Верзеля виступив представник с.-г. кооперації в Р. С. Ф. Р. Р. — тов. *Лебідь*, що розповів, якого великого розвитку досягла в вільній Радянській Республіці молода с.-г. кооперація, скільки об'єднала підприємств, кустарних та с.-г. товариств і т. и., та які має завдання надалі. На с.-г. всесоюзній виставці с.-г. кооперація стояла вже на одному з найперших місць.

Тов. *Птуха* говорив від України. Він відзначив, що на Вкраїні, де сільське господарство було зруйноване найдужче, кооперація зробила велику роботу в справі відновлення господарства. Вона також спромоглася опанувати і промисловість, як от цукрову та тютюнову, і виробництво с.-г. машин. Окрім того, с.-г. кооперація провадить торговельні операції з закордоном — вивозить хліб, купляє машини, то-що.

Отже, с.-г. кооперація має відограти величезну роль в справі відновлення сільського господарства.

Тільки в пролетарській державі, де влада належить самим селянам і робітникам, кооперація може провадити дійсно корисну для бідноти роботу і справді допомагати розвитку господарства країни.

Доповідь тов. Домбала про зв'язок селянства з робітництвом.

За-для того, щоб селянинові та робітникові краще жилося, треба скинути «буржуазну» опіку, бо за винятком купи куркулів, інтереси селянства та робітників однаковісінькі. Тепер уже

ясно видно, що тільки спільною боротьбою робітники й селяни вирвуться з буржуйської неволі та забезпечуть собі здобутки економічні, і політичні. Підчас революційної боротьби, коли селяни підуть укупі з організованим пролетаріатом, то тоді вони відиграють величезну роль в перебудові буржуазного ладу на новий лад.

Селянство, величезна кількість людности, що зацікавлена особливо в аграрній (земельній) справі, чималу роль відіграє в зміцненню революції, що ми бачимо в Союзних Республіках, де неможливе селянство, об'єднавшись у класову організацію, допомагає зміцнювати здобутки на фронті господарчій, а також у боротьбі з внутрішньою контр-революцією, що пробує знайти собі ґрунт поміж селянством. Селянству треба добре розуміти, що робітничий клас ніколи не стане проти інтересів селянської бідноти, й підчас боротьби усюди треба держатися міцного зв'язку з робітниками, щоб не допустити себе обдурити різними угодовцями та контр-революціонерами.

Виступаючи нарізно, селяни завжди можуть бути розбиті через те, що вони розкидані по широких просторах та неорганізовані в міцну спілку.

Буржуазія-ж добре організована й має всенякі засоби під руками, щоб придушити селянство, що ми бачимо в Болгарії, де селянський уряд розстріляно, бо селяни тримали уряд без робітників. Хитра буржуазія вигадує різні засоби перешкодити об'єднанню селян у світовій мащтабі, роздмухує національну ворожнечу, затем-

нєє свідомість селян та стримує силу організації. Сама буржуазія провадить боротьбу в світовім масштабі, нацьковуючи націю на націю, селян на робітників і навпаки.

Панство лютє.

Товариш із Фінляндії зазначив, що коли робітники зробили повстання, то буржуазія привела селянські загони з обдуреної армії та задушила революцію і тепер тримає по в'язницях силу робітників, а армію складає з куркульських синків (за що їм поступається землею), а також з частини темних, задурених попами селян.

Потім одверто висловився товариш з Болгарії. Він підкреслив, що тільки через те загинула селянська влада в Болгарії, що буржуазія зуміла роз'єднати селян з робітниками. Селяни покладали надію на власні сили й не закликали робітників до спільної роботи. Як бачимо, селянський уряд знищений генералами за допомогою куркулів, дрібної буржуазії та попів.

Частину селян розстріляно, а частину загнано до в'язниць. Робітники не могли своєчасно допомогти селянам, бо не були з ними об'єднані.

Як проходила революція на Вкраїні.

Далі я в своїй промові розповів, як відбувалась соціальна революція на Вкраїні.

На Вкраїні успішну боротьбу бідноти за землю й волю спочатку гальмував національний шовінізм, що якраз і лляв воду на колеса буржуазії.

Українська людність довгий час була позбавлена національних прав; українці не тільки не мали змоги вчитися в школах рідною мовою, ба й говорити нею.

От через це після кучої конституції 1905 р. українські шовіністи й почали були через свої книжки роздмухувати серед української людности зненависть не до російської буржуазії, яка одна в дійсності була винна цьому, але до всього російського народу, обвинувачуючи його в русифікаторстві та централізмові. Центральна Рада та меншовики, що верховодили Україною на початку революції не боролись із цим, але, навпаки, теж нацьковували українців на москалів, говорючи, що не тільки буржуазія, але й соціалісти-більшовики російські мають намір і надалі провадити на Вкраїні русифікаторську політику й прагнуть для цього захопити на Вкраїні владу в свої руки.

Селянство українське, через несвідомість боячись за свою мову та культуру і не знаючи справжньої політики московського радянського уряду, вірило цим брехням.

Але потроху селянство зрозуміло, де правда, об'єднавшись з робітниками, і Центральна Рада під їхнім натиском мусіла тікати.

Але несвідомість селянства використали куркулі. На чолі з поміщиками вони організували хліборобську партію і, коли Центральна Рада привела на Вкраїну німецьких генералів, поміщики за допомогою ворожого війська зробили переворот і посадовили на Вкраїні диктатора — гетьмана Скоропадського. Скоропадський першим ділом мобілізував всю офіцерню, куркульських

синків і бувших жандарів, розігнавши Центральну Раду, а її уряд посадив до в'язниці.

Всеєнку Україну гетьманські гайдамаки залляли кров'ю, почалися розстріли, катування, на селян накладали нечувані контрибуції.

Далі, щоб до-решити задавити бідноту та революцію, гетьман з поміщиками почали шукати собі спільників.

Саме тоді на Дону, де було якраз кубло контр-революції, панував під той час генерал Краснов. З цим генералом гетьман Скоропадський і склав союзу.

Та незаможне селянство не переставало думати за своє право на землю та про революцію. Повстання на Вкраїні не припинялись.

Навчене Центральною Радою та гетьманом селянство одверто стало на бік комуністичної партії, що чим далі мала все більше довір'я на селі.

Нарешті по всій Україні спалахнуло величезне повстання. Гетьманські гайдамаки і німецьке військо в мент покотилися з України. Багато їх положили головами від руки селянської бідноти.

Петлюра, що знову був спробував обдурити селянство, теж мусів тікати вслід за гетьманом.

Після цього незаможне селянство взялось організовуватися в свої класові організації, закріпляти Радвладу на селі і боротися з куркулями.

Ще довго на Вкраїні кипіла запекла боротьба, бо буржуазія не кидала думки загарбати українську землю. Перебувала на Вкраїні сила різного війська: і російське білогвардійське, і французьке, і англійське і австрійське і багато

инших. Але найбільше дались у знаки Вкраїні польські пани, що прийшли сюди разом із Петлюрою, який запродав Україну полякам і допомагав їм нищити українське селянство.

Та біднота, вже добре загартована в довгій запеклій боротьбі, за допомогою Червоної Армії, завзято боронилася від цих наскоків.

В спілці з робітниками селянство зуміло захистити революцію і закріпити за собою землю і все добро, якого не встигла розтягти буржуазія, тікаючи з білими.

Організована селянська біднота допомагала їй тепер допомагає Радвладі нищити куркульські банди, що намагались ослабити Радвладу і не дати їй закріпитися на селі.

Отже українське селянство добре зрозуміло, що всі партії, окрім комуністичної, ведуть бідноту тільки до знищення та на поталу буржуазії.

Тільки комуністична партія справді стоїть за селянські інтереси і тільки під її гаслами можна боротися з панством. Для цього селянство всього світу повинно організуватися в свою класову організацію і об'єднатися з робітничим Інтернаціоналом. Тільки тоді справу всесвітньої революції буде забезпечено.

Промова Клари Цеткін.

Дуже гарну й палку промову сказала тов. *Клара Цеткін*—з Німеччини.

Вона застерегала, що буржуазія знову готується до великого кровопролиття і, щоб легше було втягнути робітників і селян до нової війни, ставить перешкоди їхньому об'єднанню. Але ми,

селяни й робітники, сьогодні-ж отут оголосили війну проти війни, до якої лагодиться буржуазія.

Хай живе непорушна спілка робітників і селян!

Селяни довгими й гучними оваціями вітали тов. Цеткіну.

Промова тов. Зінов'єва.

Від імени Комінтерну виступив з привітальною промовою тов. Зінов'єв. Він сказав, що давня мрія робітників і селян — об'єднання, — починає здійснюватись. Справа стоїть на певному шляху. До об'єднання прагнуть однаково і робітники і селяни. Незабаром вони зійдуться, стануть одностайно і зметуть геть-усі перешкоди і той бруд і каміння, що зустрінеється їм на шляху до вільного щасливого життя.

Промова тов. Домбаль.

В останнім слові тов. Домбаль закликає, щоб усі селяни всього світу об'єднались в класову організацію купно з світовим пролетаріатом, під проводом комуністичної партії, що стоїть за чисто класові інтереси трудящих всього світу. Буржуазія буде знищена зовсім. Робітники й селяни захоплять владу в свої руки та знищать цілком капітал, який править за засіб, щоб поневолювати трудящих в руках буржуазії, і збудують царство праці й мира. Тов. Домбаль на кінці своєї промови пропонує заснувати Всесвітню Селянську Спілку.

Резолюція конференції.

По всіх оцих доповідях конференція ухвалила таку-о резолюцію:

1. Боротися всіма засобами проти світової буржуазії та проти війни, непотрібної для трудящих. Для цього треба підтримувати Червону Армію, що з неї єдина запорука миру на всім світі.

2. Щоб легше було боротися з всесвітнім панством, яке має міцну організацію, селянство всіх країн повинно негайно заснувати Всесвітню Селянську Спілку і, в тісній згоді з робітниками, міцно стати проти світового капіталу.

3. Відібрати у поміщиків і капіталістів усі землі й передати їх робітничо-селянському урядові для розподілу між тими, хто її обробляє своїми руками, як це вже зроблено в Союзі Радянських Республік, щоб на землі ніхто нікого не міг визискувати.

4. За-для того, щоб селянській бідноті легше було боротися із злиднями, селяни повинні всі йти до с.-г. кооперації, зробити її дійсно селянською і взяти керування нею в свої руки, вигнати з кооперації куркулів, фермерів і попів, увійти в найтісніший зв'язок з робітничою кооперацією і напружити всі сили, щоб об'єднати с.-г. кооперацію в одну велику всесвітню організацію. «Єднайтеся» — це повинно бути головним гаслом для робітників і селян усього світу.

Ухвалено видати відозву до селянства всього світу (вона вміщена тут далі, в додатку), з закликом швидче єднатися в Селянську Спілку, щоб запобігти кривавій війні, до якої знову лагодиться світова буржуазія.

Рада Всесвітньої Селянської Спілки.

Далі конференція обрала Раду Всесвітньої Селянської Спілки. До Ради увійшли такі товариші:

Від РСФРР—Смірнов, від України—Одинець, від Польщі—Домбаль, від Монголії—Аваров, від Болгарії—Ілієв, від Франції—Вазей, від Американських Сполучених Штатів—Грин і Пелькер, від Фінляндії—Ранта, від Естонії—Фолмс, від Японії—Хаясо, від Індо-Китаю—Ай-Квак, від Бразилії—Шурано, від Німеччини—Кіблер, від Мексики—Альманза, від Литви—Петрейтис, від Чехо-Словаччини—Ридло і від малих Республік СРСР—1 товариш.

Далі з складу цих товаришів обирається Президія Ради Селянської Спілки: Смірнов, Домбаль, Борга, Вазей, Ридло, Горов, Херс, Грин, Голован, Хаясо і Ай-Квак.

Привітання конференції.

15-го жовтня в приміщенні московського Великого театру відбулось урочисте засідання конференції, на якому Селянській Спілці був піднесений прапор від селян Радянського Союзу з написом: «Хай живе союз робітників та селян усіх країн! Хай живе робітниче-селянський уряд!» Театр був переповнений делегаціями від різних організацій і заводів, що прийшли вітати конференцію і висловити їй найкращі побажання.

Після цілої низки робітничих делегатів, узяв слово тов. Бухарін, який у своїй гарній промові підкреслив, що Всесвітня селянська конференція, це—величезне завоювання робітників і селян.

Буржуазія заспокоювала себе тим, що робітники і селяни це, мовляв, дві різні класи і що їх можна нацькувати одну на одну.

Отже утворення Всесвітньої Селянської Спілки, що відразу увійшла в братерський союз з робітниками, це—новий удар, нанесений буржуазії.

Далі виступає тов. Радек, який у своїй промові зазначив, що тепер, коли Франція гострить ножа на Німеччину і лагодиться знову нацькувати робітників і селян до братовбивчої війни, Всесвітня Спілка селян дасть відсіч буржуазії в її ганебних намірах.

Закриття конференції.

Мені було доручено Радою Спілки прийняти прапора, що піднесли конференції селяни Рад-республік.

Приймаючи прапора, я сказав, що він буде для нашої Спілки запорукою звязку з робітництвом і селянством усього світу. Кожної хвилини цей прапор нагадуватиме нам кров, проляту пролетаріатом і селянством в боротьбі із всесвітньою буржуазією. Селянство на чолі з Радою своєї Всесвітньої Спілки віддасть усі сили, щоб по трупах буржуазії пронести цей прапор через усю Європу і закріпити його на найкращому палаці в Лондоні, де буде скликаний Всесвітній робітничо-селянський з'їзд Рад.

Під музику та співи Інтернаціоналу закрився 1-й Всесвітній селянський з'їзд. Делегати прощались один з одним.

Я залишив з'їзд рішуче переконаний, що кинуте нами зерно дасть розкішний врожай.

Член Ради Міжнар. Селянської Спілки

Гр. ОДИНЕЦЬ.

Привіт

від українського селянства Міжнародній Селянській Конференції.

Надзвичайно швидко рознеслася по робітничо-селянській Україні вістка про міжнародню селянську конференцію в Москві.

Так-само, як чотири роки перед цим в Кремлі зібралися перші нечисленні представники робітничої класи Європи, заклавши міцні підвалини III-му Інтернаціоналу, так і тепер в умовах придушення болгарського робітничо-селянського повстання збираються в Москві, що стала центром надій всіх пригноблених і визискуваних, представники мілійонів селян. Коли робітничі повстання в Європі визначали початок пролетарської революції, то повну перемогу над імперіялізмом можна буде здійснити тільки за допомогою селянства.

Селянство всіх країн — остання підпора імперіялістів. З моменту селянської єдності між різними країнами ламаються останні пута світового імперіялізму. Але коли робітникам Англії, Франції і Німеччини важко погодитися в рішучому виступі проти капіталістів, так селянам — ще важче. Однак, події йдуть так неймовірно швидко і захоплюють найдальші кутки кожної країни, що

від них селянство вже не сховається — життя примусить і селян шукати берега в сучасних хвилях революційного руху.

Досі буржуазія Заходу вміла дурити робітників і селян, для своєї вигоди вона розпочинала війни і революції і завсіди в усіх випадках селянство було слухняним знаряддям буржуазії. Вона отруїла, розклала свідомість усіх верств народу, підбивши під свою владу увесь світ. І тепер чинить нечуване насильство над усіма народами і над своїм особливо, вона уміла дурити свій нарід, а там, де їй не щастить, найменший визвольний рух всякими хитрощами і жорстокістю нещадно придушує. Білих вона нацьковує на чорних і на жовтих і навпаки. Тепер всьому цьому настає край. Прокинулось селянство нашого Союзу, прокидається селянство Англії, Франції. Ще в 1917 і 1918 роках селяни, салдати і матроси Англії, Франції в Одесі, Архангельську і Севастополі відмовились воювати з російськими селянами. Національний рух в Індії і обмін думок між тов. Караханом і Сун-Ят-Сеном в Китаї показує, що численне селянство Сходу теж зрушило з мертвої точки, і якраз в цей момент відкривається міжнародня селянська конференція. З роз'єднаної маси селянство з'організується в могутній потік і, як видно з першого пункту порядку денного — «боротьба за мир», воно змете національні перешкоди в кожній державі, змете імперіялістів і на місце ворожих країн Європи організує Сполучені Штати трудящих народів її з центральним урядом від усіх народів для вічного миру.

Привіт від Українського Селянства!..
Хай живе об'єднання селян всього світу!..
Хай живуть Сполучені Штати трудящих на-
родів Європи!..

Голова ЦВК Рад Роб. та Сел.
Депутатів України *Петровський.*

Заст. Голови Центральної Комісії
Незаможних Селян України *Рикун.*

Наркомзем УСРР *Клименко.*

Відозва Міжнародної Селянської Конференції.

До трудящих селян усіх країн.

Брати та товариші!

Ми, представники трудящих селян всього світу, що вперше зібралися, надсилаємо вам своє братерське привітання з столиці першої робітничо-селянської держави.

Брати та товариші! З давніх часів ми тяжкою працею на землі здобували з ґрунту її плоди. Колись ми робили це вільними людьми: один за всіх та всі за одного. Вільна була земля; ліс та луки, ловецтво та рибальство належали громаді. Але насильство дворянства відібрало в нас волю і зробило нас кріпаками. Тисячу років ми несли це ярмо. Надійшло визволення селян. Але воно не принесло нам визволення з рабства. У нас відібрали право користуватися лісом та луками, право на ловецтво та рибальство. Широкі простори кращої землі залишилися у власності великих поміщиків, вся робота яких і досі полягає тільки в тому, щоб вижимати з нас велику оренду.

Поруч із старою панською групою виникла нова: капіталісти. Вони ссуть нашу кров. Вони скуповують зерно та продають його нам в-осени за подвійну ціну. Залізниці своїми спекулятивними тарифами забирають половину заробітків.

Великих поміщиків та капіталістів охороняє їхня буржуазна держава з своїми жандарями та офіцерами. Вони гонять наших синів у казарми. Вони ведуть війну за розділ здобичи; але ми, трудящі селяни, мільйонами повинні йти за них на смерть. Підчас війни вони жили спокійно та в розкошах, а ми лляли кров на війні: наші жінки, діти та старі до напівсмерти працювали на ланах. Ще не загоїлися старі рани, а капіталізм, шукаючи здобичи, вже знову готується до масових вбивств.

Брати та товариші!

Працююче селянство починає пробуджуватися. В багатьох країнах воно робило спроби організуватися в партії й захопити державну владу, але воно зробило помилку, бо пробувало правити разом із ворогами. Але досвідчені політики пануючої класи обдурили, купили проводирів селянства. Замість стати зброєю в боротьбі трудящих селян, селянські партії стали, таким чином, знаряддям в руках пануючих клас. У Болгарії, де селянство зробило спробу самостійно завоювати і державну владу, на нього напала невелика група бувших офіцерів та панів, що утворили змову, прогнала його від влади, розбила, кинула тисячі селян у в'язниці та перебила їх. Ні разом із пануючими класами, ні самостійно, власними силами, селянство не може захопити державної влади. Йому потрібні чесні міські спільники, бо в сучасній державі міста — це осередки влади. Хто панує над містом, той панує над країною.

Чесний міський союзник селянства — робітничий клас. Зокрема кожний із них надто слабкий,

щоб успішно боротися проти буржуазної держави, тільки в союзі вони можуть разом досягти перемоги.

Утворення робітниче-селянського уряду — наша головна мета. Пануючі класи досі успішно нацьковували робітників на селян, і навпаки. Вони говорять селянам, що робітнича влада відбере землю в селян, знищить волю. В робітниче-селянській державі — Союзі Радянських Республік ми на власні очі переконалися, що це брехня. Селяни Радянських Республік не тільки мають свою землю, але-ж одержали ще і землю бувших великих поміщиків. Вони користуються цілковитою волею. Їхню власність охороняють, вони можуть вільно продавати продукти своєї праці. Вони сами через ради керують своїми селами та областями. Ніхто не перешкоджає їм виявляти свої національні та релігійні почуття. У робітниче-селянській державі селяни визволені від гніту царату, поміщиків і капіталістів, працюють у спілці з робітниками, щоб стати вільними трудящими і культурними людьми. Ми повинні піти за їхнім прикладом.

Ми утворили Міжнародню Раду трудящих селян, до якої ви повинні ставитися з повним довір'ям. Ви повинні визволитися з-під опіки пануючої класи й звикнути вважати робітника за спільника й товариша в боротьбі. Ви повинні боротися разом з ним, щоб повалити владу пануючої класи й встановити по всьому світу уряд селян і робітників.

Хай живе союз трудящих селян та робітників!

Хай живе робітниче-селянський уряд!

Селяни та робітники усіх країн, єднайтеся!

До всіх селян України.

Ми, делегати, селяни України, з постанови волосних сходів, побували на с.-г. виставці всього нашого Радянського Союзу в Москві, де зустрілися з селянами багатьох наших республік, автономних країн, губернь і закордонних держав. Ознайомившись один з одним, ми вирішили по-радитись. В розмові з ними виникла думка тісніше зблизитися і просте знайомство селянства всіх країн перетворити в міцніший союз. Іноді одно за одним порушувались і обмірковувались питання, зв'язані з життям селян і окремих республік та країн, що повстали на землях бувшої Росії, їх тяжке минуле, недавня боротьба проти поміщиків і капіталістів, завдання майбутнього і ми мимоволі наближались до біжучих подій, в зв'язку з тяжким станом, після імперіялістичної війни, робітників та селян по всіх державах, в зв'язку з переворотами на заході, особливо в Німеччині і в Болгарії. Після всього цього ясна стала підготовка буржуазією нової імперіялістичної війни. Ворожнеча між Францією, Німеччиною, Англією та Італією, напад останньої на Грецію, бомбардування і вбивство мирних грецьких громадян, а потім грабіж, — усе це не може закін-

читись инакше, як страшенною війною. Про це свідчать величезні озброєння всіх держав, де число салдат перевищує число їх перед 14 роком. Знову загрожує робітникам і селянам цих країн згубна війна. Знову десятки мільйонів людей загине без ціли, без надії, що колись можна позбутися війни.

Поставивши всі ці питання, нарада селян Радянських республік і закордонних держав, постановила оголосити себе Міжнародною Конференцією. Капіталісти всіх країн організуються в банківські синдикати, трести та інші союзи. Робітники — в Інтернаціонал. Тільки селяни не мають свого об'єднання. В минулому — в селян була темнота. Дворяни, попи, королівська й царська влада немилосердно гнобили селян. Хто не пам'ятає кріпацького ярма, коли людьми торгували, коли існувало право першої ночі для поміщиків, той хай тепер погляне на сучасних буржуа — нинішню пануючу класу, що ніби-то змінили життя, але в дійсності гнітять і визискують, як раніше поміщики, а то мабуть і більше. А коли селянство повставало проти насильств і влади дворян, або теперішніх нападів їх — буржуазії, його завсіди придушували. Хто не пам'ятає селянської 30-тирічної війни за землю в середній Європі, придушеної дворянами, що одібрали в селян землю для пастби овець, залишивши селян, як паріїв, блукати без притулку, засудивши їх на загибель. А скільки селянських повстань на Україні і в бувшій Росії потопили були дворяни в крові?

Учасники конференції згадували минуле — боротьбу своїх батьків проти панів. Але й су-

часне має чимало фактів схожих з минулим. Так, на Угорщині робітники повстали окремо без селянства і були розбиті. В Болгарії селяни без робітників взяли владу, але їх теж придушено дворянами та генералами. Тільки в нас, завдяки об'єднанню робітників та селян, перемогли останні — робітники й селяни.

Дворяни раніше, а тепер буржуа вміли роз'єднувати робітників та селян, придушуючи їх по черешно, зміцнюючи своє панування. Попи-ж закріпляли союз дворян та капіталістів молитвами й різними іншими брехнями.

Минуло багато часу. Буржуа збудували величезні міста, збирали в них усі свої скарби та культуру, пограбовані в трудящого люду, залишивши села тупіти і вимірати. Для робітників на окраїнах міст, в грязюці, димові й смороді, буржуа збудували фабрики, заводи й житла, засуджуючи пролетаріят вироджуватися. От як по всіх країнах хазяйнували й хазяйнують дворяни та буржуазія над селянами та робітниками і буде так без краю, коли не прокинеться свідомість усіх пригноблених і трудящих клас. Міжнародня Селянська Конференція сказала: «було так, але так — не буде», і поклала ці слова в основу своєї боротьби за визволення всього людства від гніту й визиску.

Буржуа утворили залежність господарства сел від міст, одних країн від других, через що й революції одної країни часто гинули перед змовою буржуазії інших країн.

Селяни всієї України! Міжнародня Селянська Конференція звернулася до трудящих усіх країн, зазначаючи пережиті ними насильства, лукавство

й хитрощі дворян та буржуїв й закликала всіх трудящих до повалення пануючих клас. Нам, селянам Радянського Союзу, нікого скидати, а треба допомогти нашим братам, селянам за-кордоном. Радюю і ділом ми повинні і зуміємо це зробити. Ми, делегати України, увійшли в Раду Першої Міжнародної Селянської Конференції і постановили завсіди зберегати звязок, і на вимогу селян робити доповіді про Конференцію.

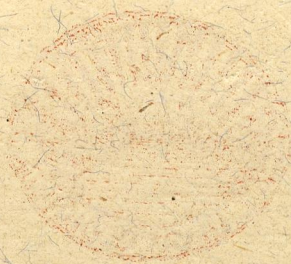
Всі резолюції, пропозиції та листи шліть до Харкова, ВУЦВК, тов. Одинцеві. Ми підтримуватимем звязок із селянами наших країн і всяко сприятимемо боротьбі проти світової буржуазії і за Сполучені Штати Робітниче-Селянських Республік в Європі. Ми певні, що над Берліном і Парижем замайорять Червоні Прапори трудящих в ім'я праці і вічного миру між усіма народами.

Селяни України, хоч де-б ви жили—в Галичині чи на Волині, збудіться, у ваших жилах тече кров ваших славних прадідів, що шанували волю й правду. Зімкнімось від краю до краю і в рухові народнім проти буржуазії, поміщиків, генералів та капіталістів не будемо останні. З кличем: „робітники й селяни усіх країн, єднайтеся“, переможемо визискувачів усього світу.

Делегати від України на Міжнародній Селянській Конференції:

*Одинець, Кухарець, Птуха, Кагадій,
Клименко, Савелин, Мариненко, Семчук,
Галушка, Будівський, Сердюк, Максименко.*





1,20(1986)

р
л 4465

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

38200

